

vidner derimod, thi der foreligger et særligt Mindretalsvotum om Svøernets Ordning fra de 3. Spøfficerer, der havde Sæde i Kommissionen, og til det sluttede det ærede Medlem sig ikke.

Scavenius: I den Betænkning, som ifjor blev afgiven af det da nedsatte Udvalg, havde jeg tilladt mig at stille et særegent Forslag. Jeg finder mig derfor foranlediget til at bede om Ordet i Dag for at forklare, hvorfor jeg har ment, at det var rigtigst ikke i Nar at gjentage et saadant lignende Forslag, men at slutte mig til det øvrige Mindretal. Vi have jo i de senere Aar hvert Aar faaet forelagt for os et Forslag om Hærens Ordning, et Forslag til Revision af den bestaaende Hærsordning. Alle disse Forslag have vel haat det tilfælles, at de væsentlig set ere blevene staaende paa det Grundlag, der nu eksisterer, men de have dog efter min Opfattelse alligevel været i høi Grad forskellige, de have været saa forskellige, at det forekommer mig, at der deri har kunnet ligge nogen rimelig berettiget Grund for Flertallets Side her i Salen til at faae den Opfattelse. Naar der saaledes fra Krigsbestyrelsens Side hvert Aar forelægges os noget, om ikke helt, saa dog i væsentlige Punkter Nyt, mon det saa dog ikke ogsaa kunde være ganske naturligt, at vi fra vort Synspunkt søgte at komme til Overbevisning om, hvad vi mente var det Rigtige, og forelægge det ved Siden af. Jeg tror, at denne Fremgangsmaade fra Krigsbestyrelsens Side har virket høist uheldigt, og jeg har villet give det lille Bidrag, som jeg var i Stand til, for at komme bort fra denne bestandige Optagelse af nye Forslag hvert Aar, ved for mit Bedkommende at frasælde, hvad jeg i og for sig tror i mange Henseender var bedre end det, jeg nu er med til at foreslaa, og forene mig med det øvrige Mindretal i det Saab, at der gjennem dette vort Mindretalsforslag er fremkommet et saadant Forslag, som den høitagtede Regjering kan slutte sig til, og som den ikke alene kan slutte sig til saaledes, at den kan gaa ind derpaa, men saaledes, at der igjennem de Forhandlinger, vi føre i Nar, kan være Saab om, at vi nogenlunde bestemt kunne vide, hvad der skal forelægges os næste Aar, thi Sagens Gjennemførelse i Nar er ikke meget sandsynlig.

N. Jensen (Standerborg Amts 2den Valgkreds): Naar jeg har bejært Ordet, kan jeg henholde mig til, hvad der allerede er udtalt af det ærede Medlem for Standerborg Amts 1ste Valgkreds (Bajer) med Hensyn til et Underændringsforslag, der er stillet af Udvalgets Mindretal. Naar jeg ikke har kunnet gaa med Flertallet, da er det, fordi jeg er imod, at man i en ny Hærslov skalde faae en særegen Bestemmelse om Hvervning optaget, men jeg har paa den anden Side ikke selv villet stille noget Forslag, fordi jeg vilde afvente, hvorledes Thinget vilde stille sig til denne Sag.

Det er ogsaa meget rigtig, at det kun er ved en Zeiltagelse, at, mit Navn er kommet til at staa paa Ændringsforslaget under Nr. 5; jeg har ikke den Tro, at naar man ikke kunde bruge det ene Korps, saa kunde man bruge det andet. Hvis der igrigt skalde ske nogen Forandring i saa Henseende, saae jeg helst, at dette skete udenfor Hærsloven. Der er imidlertid fremkommet nogle Ytringer fra det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (N. P. Jensen), som jeg ikke har villet skalde gaa hen ganske uimodsigte og navnlig med den Styrke, hvormed har hævede for sig og Meningsfæller Ret til at forandre Anstuelse efter at have overveiet den samme Sag i de forskellige Aar. Saaledes mente det ærede Medlem med Hensyn til Betænkningen fra 1872—73, der, som det vil erindres, ganske vist kun var en foreløbig Betænkning, som var afgiven lige imod Samlingens Slutning, at Flertallet havde forandret sit Standpunkt, idet man paa den Tid vilde gaa videre paa Grundlag af det Bestaaende, men nu derimod vilde man gaa aldeles bort derfra. Det ærede Medlem maa imidlertid ikke glemme, at det Samme er akkurat Tilfældet med den høitærede Krigsbestyrelse og med dem, som man her stadig nævner som saghyndige, og det er mig let forklarligt, at jo længere Tid, der hængaar med at overveie disse Spørgsmaal, desto mere vil der kunne fremkomme noget Nyt. Jeg skal blot minde det ærede Medlem om Reservebataillonens Overførsel til Amiebataillon; derom var der slet ikke Tale i Krigsbestyrelsens Forslag i 1872—73, men var det ikke et Forslag, der var antydet af Flertallet? Men nu, efter at vi have drøftet Sagen i adskillige Aar, har Mindretallet fundet det meget praktisk og har derfor nu foreslaaet det samme; deri turde der maaske ligge en Antydning af, at man jo ved nyere Overveielse af de Forslag, Flertallet ifjor og iaar har fremskillet, kunde komme til at se noget mere Brugeligt deri; derved vilde allerede en Del være vundet. Dernæst opstillede det ærede Medlem et Regnestykke for os, nemlig at naar Hæren var koncentreret ved Roskilde, kunde man ikke tænke sig nogen Mulighed for, at den skalde kunne møde og afflaa et Angreb ved Bordingborg, naar Fjenden først var gaaet i Land; naar man fik Melding derom Kl. 8, vilde det tage lang Tid, inden Hæren kunde komme tilstede o. s. v. Det herom paa Forudsætningen. Naar man ikke iforveien veed, hvor Fjenden vil gaa i Land, vil det tage lang Tid, men det vilde være endnu værre, dersom man forudsatte, at Fjenden mødte i Roskilde, uden at Hæren vidste det. Det var meget værre, og vi have jo dog haat Exempel paa noget Lignende. Jeg tror, at disse Regnestykker, naar man opgjør dem, ikke ville stemme over for Virkeligheden. Nei! hvad der er Spørgsmaal om mellem de to forskellige Sider af Salen, er, om vor Hærsordning skal udvilles mere i Retning af staaende